

Sygn. akt **II AKa 211/16**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Mania
Sędziowie:	SA Grzegorz Chojnowski SA Andrzej Olszewski (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sądowy Jorella Atraszkiewicz

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Szczecin-Zachód del. do Prokuratury Regionalnej Małgorzaty Wirszyc

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2017 r. sprawy

A. M.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp.

z dnia 27 października 2016 r., sygn. akt II K 85/16

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. Ł. kwotę 147,60 (stu czterdziestu siedmiu 60/100) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 180,42 (sto osiemdziesiąt i 42/100) złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdu na rozprawę odwoławczą,

III. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

Andrzej Olszewski Andrzej Mania Grzegorz Chojnowski

Sygn. akt II AKa 211/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 27 października 2016 r., Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp., orzekł wobec A. M. karę łączną 9 lat pozbawienia wolności, i na poczet tej kary zaliczył okresy kar już odbytych.

Powyższy wyrok zaskarżyła obrońca oskarżonego, która zarzuciła:

„- rażąco niewspółmierność kary polegającą na wymierzeniu skazanemu kary 9 lat pozbawienia wolności, podczas gdy przesłanki, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary według znowelizowanych zasad, czyli cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także potrzeba kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, uzasadniają wymierzenie kary łącznej z zastosowaniem zasady bliższej pełnej absorpcji, tj. kary 8 lat pozbawienia wolności.”

Z uwagi na powyższe, skarżąca wniosła o:

„1. zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie II poprzez złagodzenie skazanemu kary łącznej i wymierzenie jej w wymiarze 8 lat pozbawienia wolności;

2. zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. Ł. kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym, albowiem koszty te nie zostały opłacone ani w całości, ani w części.”

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy nie zasługiwała na uwzględnienie. Gdyby skazany miał odbywać po kolei dwie kary łączne orzeczone dwoma wyrokami łącznymi, to miałyby do odbycia kary 3 lat i 7 lat pozbawienia wolności. Orzeczone nowa kara łączna 9 lat pozbawienia wolności skróciła zatem w/w okres o jeden rok.

Orzekając nową karę łączną, Sąd Okręgowy uwzględnił m.in. rodzaj przestępstw, za które skazano A. M., odstępy czasowe między nimi, aktualną opinię zakładu karnego, i dał temu wyraz w swoim uzasadnieniu (str. 4-5 – k. 93-94 akt). Sąd Apelacyjny w pełni podziela tę argumentację i do niej się odwołuje. Podkreślić także należy, że aktualna opinia z zakładu karnego o skazanym jest przeciętna i niczym się on nie wyróżnia w procesie resocjalizacji (por. k. 123 akt).

A zatem nie było żadnych podstaw do dalszego, proponowanego przez obrońcę, złagodzenia orzeczonej kary łącznej. Tym samym apelacja okazała się oczywiście bezzasadna.

Ponieważ skazany ma do odbycia kilka kar i nie posiada majątku oraz dochodów, zwolniono go od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze (art. 624 § 1 k.p.k.)

Orzeczenie o wynagrodzeniu za obronę z urzędu przed Sądem Apelacyjnym znajduje swoje uzasadnienie w § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1714).

Andrzej Olszewski Andrzej Mania Grzegorz Chojnowski